

V BUDIMPEŠTI PRIPRAVLJALNA KONFERENCA KOMUNISTIČNIH PARTIJ

Naloga konference je pripraviti veliko zasedanje komunističnih partij v Moskvi

Včeraj še ni bilo znano število partijskih delegacij, ki se bodo udeležile sedanjega pripravljalnega konference - Govori se, da je Dubček protestiral pri veleposlaniku SZ v Pragi Črvenenku zaradi njegovih prepogostih prijateljskih stikov z Novotnym

BUDIMPEŠTA, 23. — Devetnajst delegacij komunističnih partij iz Evrope, Azije in Latinske Amerike je že prišlo v Budimpešto, kjer se bo jutri v hotelu Gellert sestala pripravljalna konferenca za mednarodno konferenco komunističnih partij v Moskvi novembra ali decembra.

Na splošno je raven delegacij za sedanjega konferenco v Budimpešti nekoliko nižja kot je bila na nedavnih konferencah — prav tako v Budimpešti — tjer je bil sprejet sklep za veliko konferenco Sovjetsko delegacijo vodi sekretar CK Boris Ponomarev, češkoslovaško Jozef Lenart, bolgarsko Boris Valčev itd. Večinoma so voditelji delegacij sekretarji centralnih komitejev.

CK madžarske kmečke delavske partije je na posvetovalnem sestanku v Budimpešti dobil nalogo, da povabi na sedanjega konferenco vse partije, tudi tiste, ki niso sodelovale na konferenci leta 1960 v Moskvi. Vsega skupaj bi moralo biti povabljenih kakih 87 ali 88 partij. Povabljena je bila tudi Jugoslavija.

Koliko partij je dalo negativne in koliko pozitivne odgovore, ni znano. Skrajno gotovo je, da na zasedanju pripravljalnega odbora ne bo zraven partij, ki se niso udeležile niti posvetovalnega sestanka od 26. februarja do 6. marca. Menijo, da so razen Kitajske in Albanije dale negativne odgovore partije Japonske, Vietnama, Koreje in Kube. Končni odgovor romunske komunistične partije je tudi negativen. Kot se je zvedelo iz romunskih virov, je romunska komunistična partija zavzela negativno stališče do posvetovalne konference in pripravi za nadaljnjo konferenco: po oceni, da tudi na tisti sedanjih komunističnih partij ne bo podano nobeno jamstvo, da bi drugih partij ne izključili.

V Budimpešti sodijo, da kljub povečanemu številu vabil v primerjavi s posvetovalnim sestankom, številu udeležencev pri delu pripravljalnega odbora ne bo večje kot je bilo na prejšnjem posvetovalnem sestanku. Če bi nekatere partije izrazile svoje soglasje z delom in razkile pripravljalnega odbora že v naprej in bi zaradi tega sploh ne prišlo v Budimpešto potem na zasedanju pripravljalnega komiteja morda ne bo več kot 60 partij ali za malenkost več.

Kot je bilo doloceno na posvetovalnem sestanku je naloga pripravljalnega odbora v tem, da opravi vrsto poslov, ki so neobhodno potrebni za začetek dela velikega posvetovalnega, da določi točen datum posvetovalnega, precizira teme, o katerih se bo razpravljalo v okviru splošne teme o antiimperialističnem boju, ter da morda izdela načrt dokumentov.

Ce bi se na sedanjem zasedanju pripravljalnega komiteja pojavila vprašanja, ki jih ni mogoče kar takoj razčistiti ali pa bi nekateri aktualni problemi sedaj ne prišli na dnevni red, bi se najbrž pripravljali odbor moral do velikega posvetovalnega sestati še najmanj enkrat.

PRAGA, 23. — Pred sodiščem v Banški Bystrici se je včeraj pričela revizija procesa proti bivšemu poveljniku skupine slovaških partizanov Viljemu Zingoru in sedmim pripadnikom te skupine. Zingor in dva druga obtožena so bili obsojeni na smrt in obsodba se je izvedla. Na novi proces so bili poletniki kot prvi preživeli obtoženci s prvega procesa in še drugi 14 oseb, med njimi policijski agenti in politične osebnosti, ki so sodelovale pri organizaciji prvega procesa.

Agencija Ceteke je medtem sporočila, da je zveza češkoslovaških umetnikov poslala poslanico notranjemu ministru Pavlu za zahtevo, da se poenostavi formalnosti za potovanje češkoslovaških državljanov v tujino. Postopki, podčrtava zveza, so zlasti komplicirani, ko gre za potovanja v kapitalistične države. Akcijski program, ki ga je odobril zadnji plenum CK KP ČSSR, vsebuje tudi obljubo za ojačavo potovanja češkoslovaških državljanov v tujino.

V diplomatskih krogih se govori, da je sekretar KP ČSSR Aleksander Dubček povabil sovjetsko vlado, naj prekine svoje tesne stike z bivšim sekretarjem partije ter bivšim predsednikom republike ČSSR Antoninom Novotnym. Dubček je to vabilo osebno naslovil na veleposlanika SZ v Pragi Ivana Črvenenka, kateremu je predložil, da češki vladi znano, da trajna tesno prijateljstvo med diplomatom in Novotnym, ki se kaže v pogostih obiskih Črvenenka na stanovanju bivšega predsednika republike, je obsežno, da je dostavil Dubček, je zbudil presenečenje in celo užaljenost med predstavniiki komunistične partije in vlade ČSSR.

Kot je znano, je Novotny, potem ko je izgubil funkcijo sekretarja partije in predsednika republike, ohranil svoje mesto v centralnem komiteju partije, toda po protokolu

ske KP pri procesu obnove in demokratizacije v ČSSR.

Belgijski najemniki so se vrnili v Evropo

BRUSELJ, 23. — Zelo verjetno se bodo najemniki belgijskega polkovnika Jeana Schramma vrnili že jutri v Evropo z dvema letaloma. Polkovnik Schramme je hotel s pomočjo belih pustolovcev in s kongoskimi orožniki izvesti udar na Kongu, kar se mu ni posrešlo. Kongoska armada bi jih prav gotovo uničila, če se ne bi zatekli v Rundo, kjer so ostali do sedaj v koncentracijskem taborišču. Njihov prevoz, je izjavil predstavnik belgijskega zunanjega ministrstva, ki je ožigal njihov napad v Kongu, ki je povzročil žrtve, zmedo in poslabšanje odnosov med nekaterimi narodi, v Evropo ni politično dejanje, temveč zgolj človekoljubno. Prav zaradi tega je prevoz organiziral Mednarodni Rdeči križ. V skupini belih najemnikov je 70 Belgijcev, 25 Francozov, 10 Italijanov, 10 Špancev, drugi pa so iz Portugalske, Anglije, Nemčije, Grčije, Izraela in Južne Afrike.

IZJAVE TAJNIKA OZN

U Tant: Morda še ta teden začetek razgovorov med Washingtonom in Hanojem

Stiki med avstrijskim in severnovietnamskim poslanikom v Budimpešti - Posredovanje Mehike? - Tri ameriška letala sestreljena nad Severnim Vietnamom

PARIZ, 23. — Glavni tajnik OZN U Tant je ob povratku iz Teherana prispel danes popoldne v Pariz, kjer se je ustavil le malo časa in je nato odpotoval v New York. Pred odhodom je izjavil, da upa, da se bodo pripravljali razgovori med ZDA in Severnim Vietnamom začeli kmalu in morda še ta teden.

Glede možnosti, da se Pariz izbere kot sedež razgovorov, je bil U Tant zelo previden in je izjavil, da bi tako Pariz kakor Pnom Penh ali Varšava bile primerne prestolnice prav tako kakor Ženeva.

Podoben optimizem je U Tant izrazil še prej v Rimu ko se je ustavil na letališču Ciampino. Izjavil je, da se vrača v New York, kjer bo jutri ob 15.30 začel drugi del zasedanja glavne skupščine OZN. Dodal je, da dva dni ni bil v stiku s centrom za pogajanja, toda upa, da se bodo pripravljali razgovori kmalu začeli.

Govoril je nato o Srednjem vzhodu in izjavil, da je Gunnar Jarring sedaj v Jeruzalemu in bo verjetno v kratkem poslal Združenim narodom poročilo, ki bo predloženo varnostnemu svetu.

Na vprašanje, ali misli iti v Hanoi v primeru, da bi se začel mirovni pogajanje v Vietnamu za vse, je odgovoril, da tega nima v programu. Na koncu je izjavil,

da za sedaj ne vidi nobene bližnje vloge združenim narodov v vietnamskem vprašanju in da se ta pripravljalna faza tiče neposredno ZDA in Severnega Vietnama.

Ameriški državni departma je danes zanikal govorice, da je bil do sedaj sporazum med washingtonom in hanojsko vlado o sedežu pripravljanih razgovorov.

Predstavniki državnega departmaja je izjavil, da se ZDA strinjajo z upanjem U Tanta, da se bodo kmalu začeli pripravljati stiki s Severnim Vietnamom. Dodal pa je, da ne more nič obljubiti.

Avstrijski zunanji minister Kurt Waldheim, ki je sedaj na Japoniskem skupno s kanclerjem Klausom, je izjavil, da so v Budimpešti vsi stiki med avstrijskim in severnovietnamskim poslanikom. Stiki so se začeli pred približno štirimi tedni, ko se je Waldheim pogovarjal na Dunaju dve uri s severnovietnamskim diplomatom na njegovo zahtevo. Stiki so se nadaljevali, ko se je severnovietnamski poslanik vrnil v Budimpešto. Med drugim sta diplomata govorila o ponudbi Avstrije, da organizira na Dunaju razgovore med ZDA in Severnim Vietnamom. Dodal je, da severni Vietnamci niso do sedaj odgovorili na to ponudbo.

Severnovietnamski poslanik na Kubi Ngo Mao je prispel danes z letalom v Meksiko, da poroča mehiški vladi o napredkih za konec vojne v Vietnamu. Poslanik ni hotel odgovoriti, ko so ga vprašali, ali namerava zaprositi za mehiško posredovanje pri lažbi sedaj za stike z ZDA, ali če bi Meksiko lahko bil sedež teh stikov.

Neo Mao je izjavil, da bo trajanje njegovega bivanja v Mehiki odvisno od mehiške vlade. Mehika nima diplomatskih odnosov s Severnim Vietnamom. Pred prihodom vietnamskega diplomata je mehiški zunanji minister izjavil, da je pooblaščen za obisk dal vietnamski diplomat.

Vietnamski polkovnik Leory-Le Quang, ki je bil načelnik vrhovnega štaba južnovietnamske vojske, ko so leta 1954 podpisali ženevske sporazume, je ustanovil v Franciji odbor »Tai Binh«, ki združuje okoli 200.000 vietnamskih beguncev, ki so bili pred preganjanjem. Diemove vlade in poznejši južnovietnamski vladi. Na tiskovni konferenci je obtožil Američane, da so napravili v Južnem Vietnamu prve napake, takoj ko so prišli tja, in to je pripeljalo do sedanjega tragedije. Del je, da so se Američani naslonili na mesta v državi, ki šteje 85 odstotkov kmetov in na katoličane ter so pozabili prebivalstvo, ki je v ogromni večini budistično, na 800.000 katoliških beguncev s seboj, katerim so poverili vodstvo. Del je, da so se Američani naslonili na mesta v državi, ki šteje 85 odstotkov kmetov in na katoličane ter so pozabili prebivalstvo, ki je v ogromni večini budistično, na 800.000 katoliških beguncev s seboj, katerim so poverili vodstvo.

Medtem ko je poslanska zbornica razpravljala o zakonskem načrtu proti rasni diskriminaciji, pa se je začela veriga stavk v podporo rastiškim teženjam Enoch Powell in proti omejitvam zakonov. Vsakršni delavci so stavkali, ker 1500 pristanskih delavcev je korakalo pred poslansko zbornico z napisi »Pristanjski delavci Londona so za Enochom«. 65.000 pristanskih delavcev iz Londona nosijo Powell. Tako gre številu stavk: čih v tisoče. Nastopili pa so še tudi drugi delavci in njih organizacije, ki so proti diskriminaciji in za nov zakon.

V debati v poslarski zbornici se je najprej oglašal k besedi glasnik opozicije za vprašanje notranje politike Quintin Hogg, ki se je v bistvu strinjal z ljud glede protirasističnega stališča, vendar je vlado pozval, da umakne zakon, da bi se lahko še izboljšal v komisiji. Konservativci in laburisti so mu položali, ko je dejal: »Pozabimo na barvo teh ljudi in ravnajmo z njimi kot z nam enakimi. To pravim ne samo zaradi njih temveč tudi zaradi nas, ker hočemo ustvariti družbo, na katero bomo lahko ponosni, in ne razdeljeno družbo. Nastopil je tudi zavezanec proti Powellu.

Končno je poslanska zbornica s 313 proti 209 glasovom zavrnila mandata konservativcev, ki izjavljajo, da načrt o rasni odnosih praktično ni izvedljiv.

Tako je vlada danes zvečer dobila prvo bitko ob rasnem problemu

Konferenca o človeških pravicah

TEHERAN, 23. — Mednarodna konferenca OZN za človeške pravice, ki se je začela včeraj v Teheranu, nadaljuje svoje delo pod predsedstvom šahove sestre.

Predstavniki Sovjetske zveze in nekaterih vzhodnoevropskih držav ter nekaterih afriških in azijskih držav so protestirali proti navzočnosti predstavnikov Formoze, Južne Koreje in Južnega Vietnama ter zahtevali sprejem predstavnikov Kitajske, Severnega Vietnama in Severne Koreje. Tudi francoski predstavnik je podprl zahtevo za sprejem kitajskih predstavnikov.

Nekateri predstavniki arabskih in afriških držav so obsodili Izrael zaradi njegove zatratne politike in poudarili, da nima pravice biti navzoč na konferenci.

Razdelitev sedežev je naslednja: KPI 7 (na prejšnjih volitvah 9), PLI 2, Union Valdônaise 6 (7), PSI UP 1 (noben), KI 17 (isto število), Rassemblement 2 (0) in PSU 4 (3).

V Dolini Aosti so nastale na nedeljskih volitvah bistvene spremembe, pri čemer je KPI izgubila nekaj in zasebnih razlogov. Noel Baker je izjavil, da ga laburistična politika ne zadovoljuje in da tudi konservativna ni boljša. Dodal je, da bo posvetil več prostega časa družini in svojim posestvom v Grčiji.

Komentarji izidov volitev v deželi Val d'Aosta

Na Siciliji so ponovno izvolili Carolla za predsednika - V Rimu zborovanje odporniškega gibanja

RIM, 23. — Po končnih uradnih podatkih so stranke na deželnih volitvah v Val d'Aosti prejeli naslednje število glasov: KPI 13.738, PLI 3.764, MSI 533, PRI 525, Union Valdônaise 1.236, PSU 1.559, KD 2.464, Rassemblement 3625, PSU 2.956, nelih glasovnic 1.469. razvejavljenih glasovnic 897.

Danes se je pričela 48-urna stavka uslužbencev ACI, ki je zajela tudi pokrajinske kluhe. Stavko so proglasili predvsem v zvezi z normalnimi zahtevami uslužbencev.

Nadajuje se 48-urna stavka uslužbencev ENEL.

rozojavko s čestitkami za uspeh in v kateri je rečeno da ta uspeh predstavlja nagrado za trdo borbo. Pajetta pa v imenu KPI pravi, da gre za omejen točno lokalno opredeljen pojav, ko je lahko levi center izvedel politično izzevljevanje z neke vrste državnim udarom v letu 1966. Vendar pa, nadaljuje Pajetta, gre za poseg osrednjih oblasti in za posledice točnega lokalnega položaja in da torej ni mogoče govoriti o splošnih stališčih.

Na Siciliji je bil Carolla izvoljen za predsednika deželne uprave. Pri sedmih je bilo 87 svetovalec, za demokristjanskega predsednika je glasovalo 47, s čimer je dobil večino glasov. S tem se je obnovila deželna uprava levega centra, ki je prišla v krizo 11. aprila zaradi opozicije republikancev.

Danes se je pričela 48-urna stavka uslužbencev ACI, ki je zajela tudi pokrajinske kluhe. Stavko so proglasili predvsem v zvezi z normalnimi zahtevami uslužbencev.

Nadajuje se 48-urna stavka uslužbencev ENEL.

skih pogojev iranskega ljudstva, in je izrazil prepričanje da bosta Jugoslavija in Iran tudi v bodoče skupno z ostalimi miroljubnimi državami nadaljevala skupne napore za ohranitev miru.

Gospodarski odnosi Jugoslavije z vzhodno Azijo

BEOGRAD, 23. — Član zveznega izvršnega sveta Aleksander Grlićko, vodja jugoslovanske gospodarske delegacije, ki se je danes vrnila s obiska v nekaterih državah vzhodne Azije, je izjavil, da so se razgovori o gospodarskih odnosih med Jugoslavijo in Indonezijo, Malezijo in Cejlonom končali uspešno, medtem ko v razgovorih s Singapurom niso bili doseženi pričakovani rezultati. Indonezija je po besedah Grlićkove uredila jugoslovanske terjatve v znesku okrog 100 milijonov dolarjev iz meddržavnega in trgovskih kreditov. V razgovorih so našli pota za rešitev nekaterih vprašanj. Obostrostransko je bilo ugotovljeno, da so ugodni pogoji za nadaljnji napredek gospodarskega sodelovanja v skladu s skupnimi interesi in odnosi.

V Kuala Lumpuru se je delegacija pogovarjala o možnosti gospodarskega sodelovanja in pri tem je bila ugotovljena obojestranska zainteresiranost za industrijsko sodelovanje v ustreznih oblikah. Jugoslovanska delegacija je sprejela zahtevo Malezije, da v bodoče kupuje kavčuk in kositer neposredno v Maleziji in ne preko Londona.

V razgovorih z delegacijo Cejlona se je pokazalo, da v dosedanjih gospodarskih odnosih ni nobenih problemov. Jugoslovanski kredit 15,5 milijona dolarjev se uspešno izkorišča. Razgovori z delegacijo vlade Singapura pa niso bili uspešni kajti med razgovori se niso spoznale o potrebnih pogojih za vzpostavitve in napredek gospodarskega sodelovanja.

Tito in Pahlevi začela posvetovanje

TEHERAN, 23. — V Teheranu so se danes popoldne pričeli uradni jugoslovanski iranski razgovori med predsednikom Titom in šahom Pahlevijem in njunimi sodelavci o aktualnih mednarodnih vprašanjih in odnosih med obema državama. Popoldne je predsednik Tito položil venec na grob šaha Reza Veliškega, zatem pa je v svoji rezidenči sprejel voditelje diplomatskih misij v Teheranu.

Nocoj sta Tito in njegova soproga priredila v svoji rezidenči slovesno večerjo. Program bivanja predsednika Jugoslavije v Iranu predvideva med drugim obisk rafinerije nafte v Abadanu ter starih mest Isfahan in Shiraz, kjer si bo Tito ogledal kulturne in zgodovinske spomenike.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja. Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Iranski šah je v svoji zvezi z razvojem svojih sinovskih zdravil na večerji z zadovoljstvom ugotovila ena kost pogledu obeh držav na najvažnejša mednarodna vprašanja in njuno privržnost politiki miroljubne koeksistence in sodelovanja.

Zaveznitvo, ki traja že trinajst let, je zaslo v razdobje negotovosti zaradi stališča Pakistana. Po letu 1965, ko je Pakistan pričakoval od ZDA in Velike Britanije po moč v vojni proti Indiji, zastopajo to državo na vseh zasedanjih samo navadni funkcionarji in nikoli ministri.

Samo formalna udeležba Pakistana na zasedanjih in britanski sklep, da umakne svoje vojske enote vzhodno od Suessa do leta 1971, je zmanjšal vojske funkcije te organizacije in verjetno bo sedaj ostal samo vojski posvetovalni organizem v tej organizaciji ter se bo CENTO spremenil in izključno gospodarski organizaciji.

Jutri bodo razpravljali o mednarodnih vprašanjih ter o priporočilih posameznih komisij.

Na zahtevo držav Srednjega vzhoda

Preiskava OZN o preganjanju Arabcev pod Izraelom

NEW YORK, 23. — Generalni tajnik OZN U Tant je najvil, da bo poslal svojega posebnega odposlanca na Srednji vzhod z nalogo da uvede preiskavo o življenjskih pogojih prebivalstva na arabskem ozemlju, ki ga je Izrael za sedel junija lani.

Tajništvo OZN je javilo, da so Izrael, Jordanija, Sirija in ZAR sprejeli U Tantov predlog, vendar ni najviljo imena odposlanca. Niti ni znano, če se bo odposlanec pozanimal tudi za življenjske pogoje Židov, ki bivajo v mejah Sirije in ZAR.

Tudi danes so Izraelci streljali na jordansko stran. Streljanje, na katerega so Jordanci odgovorili, je trajalo približno eno uro. Na Jordanski strani ni bilo žrtv.

MOSKVA, 23. — Staro rusko mesto Smolensk, kjer se je pred 34 leti rodil prvi vesoljevec Jurij Gagarin, je bilo preimenovalo v Gagarin.

S HELIKOPTERJI IN POLICIJSKIMI PSI NAD SARDINISKIMI BANDITI

Krvav spopad karabinjerjev s tremi oboroženimi banditi

Ubili 21-letni študent, ki so ga zaradi uboja dveh agentov iskali od maja lani - Ranjen tudi en karabinjer

CAGLIARI, 23. — Eden mrtve in dva ranjena je rezultat streljanja med banditi in karabinjerji na Sardiniji. Šile javne varnosti in banditi so se danes trikrat spopadli. Prvič so počile puške in začeli razbijati brzostrelke že ob 7.30, ko je karabinjerjska patrulja opazila tri osebe, po videzu pastirje, ki so se skušale skriti v gostem grmičevju. Še preden so jih karabinjerji pozvali na predajo, so banditi začeli streljati. Karabinjerji so nemudoma zahtevali pomoč in takoj zatem so tudi drugi oddelki začeli obkoljevalno akcijo na področju Sant'Efisio. Nekaj ur kasneje so bili ponovno banditom na umiku. Medtem ko so se banditi umikali proti hribu, so jim karabinjerji zapirali pot. Neprizakova no se je na področju Sa Matta nadaljeval od hleva lastnega najbližjega nevarnih sardinskih banditov Giuseppe Campano (za njegovo aretacijo so razpisali nagrado 10 milijonov lir) in njegovih bratov 25-letni karabinjer Giuseppe Forte znanel pred banditom, ki je z razdalje 10 m streljal nani. Čeprav ranjen je karabinjer odgovoril na ogenj in se nato zgrudil na tla. Ranjenca so odnesli na roka do več km oddaljene ceste, kjer so ustavili fiat 500, ki ga je vozilo neko dekle in ga odpeljalo v bolnišnico v Nuoro. Njegovo stanje ni resno.

Banditom se je tako posrečilo zabrisati sledove za seboj. Vendar je za malo časa. Tokrat so ga ostrili akcijo, pri kateri so sodelovali tudi policijski psi in helikopterji. Okoli poldneva so karabinjerji prišli ponovno v stik z ubitimi. Enega so z rafalom brzostrelke na mestu ubili, enega pa ranili. Temu se je posrečilo s padcem zbežati.

Mrtvega bandita so identificirali za 21-letnega študenta Giovannija Pirarja, ki je 4. maja lani ubil dva agenta policije. Patrulja cestne policije je ga namreč ustavila, ker je vozil avto brez ene luči. Fant je pokazal dokumente in tudi orožni list za puško, ki jo je imel v avtu. Ko pa so agenti hoteli pregledati priključek, je fant začel streljati in na mestu ubil agenta in ranil brigadirja tako hudo, da je tudi ta podlegel poškodbam. Pirarji, ki je bil študent in je pri umiku najbolj bogati družini v Nuoru, je izginil brez sledu in čeprav so za njegovo aretacijo ali prijavo razpisali nagrado, mu ni bilo mogoče priti na sled. V njegovih žepih niso našli nobenega dokumenta, imel pa je lepak s svojo sliko, in z razpisano nagrado.

Med obkoljevalno akcijo so karabinjerji aretirali štiri osebe, med katerimi je tudi brat zloglasnega bandita Campana. Vse zasiljevalce v upanju, da ugotovijo, če kdo od njih sodeloval pri streljanju na varnostne organe.

Policija in karabinjerji raziskujejo tudi vzroke, ki so navedli neznanca, da so včeraj izra zida zabrisano streljalo s samokresom na 55-letnega pastirja iz Oranija Salvatoreja Rocco Moja so odpeljali v bolnišnico v Nuoro, kjer so ga zaradi hudih ran po prsni in trebuhu operirali. Njegovo stanje je zelo resno.

Zabrisati sledove za seboj. Vendar je za malo časa. Tokrat so ga ostrili akcijo, pri kateri so sodelovali tudi policijski psi in helikopterji. Okoli poldneva so karabinjerji prišli ponovno v stik z ubitimi. Enega so z rafalom brzostrelke na mestu ubili, enega pa ranili. Temu se je posrečilo s padcem zbežati.

Mrtvega bandita so identificirali za 21-letnega študenta Giovannija Pirarja, ki je 4. maja lani ubil dva agenta policije. Patrulja cestne policije je ga namreč ustavila, ker je vozil avto brez ene luči. Fant je pokazal dokumente in tudi orožni list za puško, ki jo je imel v avtu. Ko pa so agenti hoteli pregledati priključek, je fant začel streljati in na mestu ubil agenta in ranil brigadirja tako hudo, da je tudi ta podlegel poškodbam. Pirarji, ki je bil študent in je pri umiku najbolj bogati družini v Nuoru, je izginil brez sledu in čeprav so za njegovo aretacijo ali prijavo razpisali nagrado, mu ni bilo mogoče priti na sled. V njegovih žepih niso našli nobenega dokumenta, imel pa je lepak s svojo sliko, in z razpisano nagrado.

Med obkoljevalno akcijo so karabinjerji aretirali štiri osebe, med katerimi je tudi brat zloglasnega bandita Campana. Vse zasiljevalce v upanju, da ugotovijo, če kdo od njih sodeloval pri streljanju na varnostne organe.

Policija in karabinjerji raziskujejo tudi vzroke, ki so naved

Zakaj zapuščam Ameriko

HANS MAGNUS
ENZENBERGER:

Vietnamska vojna ni slučajen in izoliran pojav
Primerjave z nacistično Nemčijo - Prva dolžnost
kulturalnega delavca je, da svoje ideje potrjuje in
usklajuje z dejanji

Znani zahodnonemški pisatelj Hans Magnus Enzenberger je pred kratkim odpovedal svoje sodelovanje na ameriškem vseučilišču Wesley in je v tem smislu na predsednika te ustanove naslovil pismo, kjer mu je to svojo odločitev pojasnil. Pismo je bilo objavljeno v ameriškem tedniku «New York Review of Books», nato v francoskem «Nouvel observateur» in v zahodnonemškem «Die Zeit». Nekaj odločitev iz tega pisma objavljamo na tem mestu, ker me zanimajo, da se od kubanskega ljudstva lahko neprimerno več naučim kot od študentov vseučilišča Wesley, kakor tudi, da bom tam mnogo koristnejši kot tu.

situaciji popolnoma usvajam navedene besede Régisa Debrayja. V želji, da bi dokazal, kako stvarno mislim tako kot pišem ali govorim, moram prenehati s svojo dosedanjim dejavnostjo.

To je potrebno, toda ne zadostuje. Eno je proučevati imperializem, živeti v komfortu, drugo pa znati se pred njim v lice, kjer nastopa v najbolj ponesrečenih oblikah.

Odločil sem se odgovoriti na Kubo in tam dolgo delati. Od moje strani ni to nobena žrtve: enostavno menim, da se od kubanskega ljudstva lahko neprimerno več naučim kot od študentov vseučilišča Wesley, kakor tudi, da bom tam mnogo koristnejši kot tu.

Začel bom z nekaterimi elementarnimi stvarmi. Menim, da razred, ki v ZDA ima oblast, in vlada, ki izvaja politiko tega razreda, na svetu predstavljata najnevarnejšo skupino ljudi. Tako ali drugače ta razred predstavlja nevarnost za vsakogar, ki mu ne pripada. Njegov cilj je vzpostavitev politične, gospodarske in vojaške dominacije nad vsemi drugimi državami na svetu.

Vojna v Vietnamu nikakor ni izoliran pojav. Pač pa je očitna in krvava demonstracija dolocene mednarodne politike, dosledno izvajane na vseh petih kontinentih. Vladajoči razred v ZDA je posegel v oborožene spopade na Gvatemali, v Indokini, v Laosu in Boliviji, v Koreji, Kolumbiji, na Filipinih, v Kongu in Venezueli, v Dominikanski republiki. V mnogih drugih državah pa vladajoči razredi, ki temelje na korupciji in lakoti, in tudi te podpirajo ZDA. Nihče se več ne more tisti varon v Evropi in tudi ne v ZDA. V tej preprosti resnici ni nič izjemnega ali originalnega. Ne mislim prikazati dokazov za to, kar trdim: to so že davno storili drugi, med temi tudi mnogi Amerikanci.

Večina Amerikancev sploh nima pojma o tem, kako nanje in na njihovo deželo gledajo ljudje iz ostalih delov sveta. Videli sem pogled, s katerimi jih spremljajo. Vsi ljudje na isti način gledajo na našo odposlanstvo, naše grbe, bombnike. To so strašni pogledi, ker ne delajo razlik in so brez kompromisov. Povsem vam lahko, po čem prepoznam te poglede: Nemec sem in enake poglede sem že občutil tudi na sebi. Če jih skušate analizirati, boste v njih našli mešanico nezaupanja in srda, strahu in neprijateljstva, sovraštva in globokega prezira. S takimi pogledi spremljajo ljudje vašega predsednika, ki se ne more več pojaviti pred ljudmi niti enega glavnega mesta na svetu; toda enaki pogledi spremljajo tudi potujočo ameriško strelko v letalu iz Delhija v Benares. To so neusmiljeni pogledi, ki mi niso pri srcu.

Johnson pretirava, ko ameriško ljudstvo prikazuje kot monolitnega giganta, ki silovito brani svoje pridobitve. Nekateri pojavi v Ameriki zasluži mnogo večje občudovanje, kot lahko to objame pogled G. Johnsona.

Vendar pa vi nosite politično odgovornost za ono, kar vaš dežela počneja v ostalih delih sveta. To resnico smo mi Nemci občutili na osnovi grenkih izkušenj iz dveh poslednjih vojn. In to stanje vaše dežele me spominja na situacijo, ki je v njej nahajala moja domovina v tridesetih letih.

Moje primerjave bi se tu lahko prenehale: stvarno, vaši sedanjí gospodari ne razpolagajo samo s silnimi rušilnimi sredstvi, o katerih nacisti niso mogli niti sanjati, marveč so izdelali tako prefinjeno tehniko uničevanja, o kateri ljudje v tistih daljnih dneh niso imeli ni pojma.

Bili so mi potrebni trije meseci, da sem spoznal, kako bi me silajni pogodi, ki so mi bili ponujeni, morali razorožiti, kakor tudi, da bi s sprejetjem izgubil svoje čitatelje. Že samo dejstvo, da sem tu, in to v takih pogojih, od vzema ceno vsemu onemu, kar bi kot pisatelj utegnil reči. «Da bi se ustvarila sloboda o kulturnem delavcu, ne zadostuje samo proučevanje njegove dejavnosti. Za tako sodelovanje predvsem važno, kako je kulturni delavec te ideje uskladi s svojimi dejanji.» V svoji sedanjí

Razvaline gradu nad Zabrčcem

(Foto M. Magajna)

OB SEDANJEM «OGNJEMETU» SOVJETSKE ASTRONAVTIKE

Da bi človek prispel na Luno bo le potreben «dvojni skok»

Za enostaven polet med Zemljo in Luno bi bile potrebne izredno velike nosilne rakete - Načrti za gradnjo «doka» v vesolju

Kakor poročajo agencije, je bila pred dvema dneva podpisana mednarodna pogodba o pomoči kozmonavtom v primeru nesreče, prisilnega pristanka na tujem ozemlju itd. Pogodbo so podpisale ZDA, SZ in Velika Britanija, hkrati pa pristajajo na to, da druge države doslej ne je prijavilo že 18 držav, ki se obvezujejo na spoštovanje sprejetih tozadevnih obveznosti. Vsem ko prihaja ta vest iz Washingtona, Londona in Moskve, prihaja iz poslednje prestolnice tudi vest, da so v Sovjetski zvezi izstrelili umetni satelit «Molna», to se pravi umetni satelit, ki naj služi za povezavo telefonskih, telegrafskih in radijskih komunikacij na velike razdalje, pa tudi za prenos TV programov v Sovjetski zvezi vse od Moskve do Daljnega vzhoda.

Kakor vidimo, smo v dveh dneh zabeležili dva pomembna dogodka s področja astronavičke. Toda nekdaj je za zadnje sovjetske podvige v astronavički zapisal, da gre za pravi «ognjemet», saj so sovjetski tehniki s pomočjo 20 dneh tega meseca izstrelili kar sedem Kozmosov in pri tem ponovno s uspehom spojili dva Kozmosa - Kozmos 212 in 213 - ki sta se po trirurnem skupnem poletu ponovno «razšli» in se čez nekaj dni, na ukaz z Zemlje, vrnila na Zemljo in pristala nekje v Sovjetski zvezi.

Dejavnost sovjetske astronavičke je torej zelo živahna, zato se logično postavlja vprašanje, kaj sovjetski strokovnjaki pripravljajo za bližnji bodočnost, da ne govorimo o njihovih načrtih za daljša razdobja. Neki poročevalec iz Moskve je pred nečim dnem zapisal, da je težko poročati o tem in to ne toliko zaradi dejstva, da se v sovjetskih odgovornih krogih zelo malo govori o tem, pač pa zaradi tega, ker se lahko vsakomur zgodi, da ga sovjetski strokovnjaki prehitijo, da namreč povsem nepričakovano napravijo kaj posebnega, kar sprvežve smisel njegovega poročila. V tem je morda tudi trohica pretiravanja, toda hkrati veliko resnice.

V moskovski «Pravdi» so 21. t.m. objavili kar celo stran podatkov o daljših načrtih sovjetske astronavičke, in sicer v zvezi z osvajanjem Zemlji bližnjih planetov. Samo ob sebi se razume, da gre prvenstveno za priprave za pristanek prvega človeka na Luni. Sovjetski strokovnjaki odgovarjajo s tem člankom številnim sovjetskimi ljudem, ki vprašujejo, kaj je na vidiku in kako se bodo posamezni načrti izvedli. Pogledmo, kaj pravi moskovska «Pravda».

Spojitev Kozmosov 212 in 213 od 15. t.m. je poskus, ki pribli-

žuje človeštvo «uresničenju novih drznih poletov v kozmosu», pravi «Pravda».

V čem je pomen avtomatičnega spajanja ali «istikov», kot temu pravijo Rusi?

Uspehi poskusov od 15. t.m. je drugi poskus spajanja ali združitve dveh umetnih satelitov med poletom. Prvega so zvedli 30. oktobra lani, drugega pa sedaj. Vse to pa spada v širši program poskusov in proučevanj, seveda vse v zvezi z nadaljnjimi načrti, ki jih moskovska «Pravda» označuje takole: Možnost poleta človeka na bližnje planete sončnega sistema ima dve varianti. Prva varianta je izgradnja na Zemlji velikih kozmičnih ladij, ki jih bodo izstrelili proti planetu z izredno močjo, velikausko raketo. To bi bil neposreden polet, ali «en skok». Za to bi bile potrebne velikauske rakete, kajti znano je, da je za en kilogram koristnega bremena potrebnih 50 kilogramov teže nosilne rakete. Če bi hoteli poslati posadko na Luno, bi potrebovali na primer vesoljsko ladjo s težo najmanj 15 ton. Pomislite, kolikšna bi morala biti nosilna raketa, ki bi mogla ponesti tolikšno breme tako daleč, seveda vedno v razmerju z prejemnim ogledom odnosa med pogonsko silo in koristnim bremenom. Za polet na Luno, pravi strokovnjak iz «Pravdi», bi morali zgraditi sto metrov visoko raketo, za polet na Mars pa bi bila potrebna že 200 metrov visoka raketa. Seveda, sovjetski strokovnjaki ne povedo, kolikšna bi bila teža teh raket. Toliko o tem, če bi šlo za «en skok», za «direkten polet na Luno, oziroma na Mars».

Obstaja pa tudi druga možnost, tako imenovani «dvojni skok», to se pravi kombiniran polet, in vse kaže, da se bo sovjetski strokovnjaki opredelili za to rešitev, ki so se zanj opredelili tudi ameriški strokovnjaki, ki se ukvarjajo z istim programom, z načrtom za osvojitve Lune. V čem je druga pot ali druga varianta?

Sovjetski strokovnjaki pravijo, da je veliko ceneje in manj zahtevno ustvariti v vesolju nekakšno oporišče, ki bi krožilo okoli Zemlje in služilo hkrati kot oporišče deska za nadaljnje polete in pa tudi kot nekakšna vesoljska delavnica, celo remonta delavnica za vesoljske ladje.

Bodoče oporišče postaja, na katerih se bo izvajal celoten polet in zapleten program raziskovanj, bodo dejansko velikauske kozmične ladje, nekakšni letišni laboratoriji z večjo skupino strokovnjakov različnih specialnosti: ljudi, ki bodo sposobni dalj časa ostati v vesolju. Avtomatično spajanje vesoljskih ladij, kakršno sta na primer izvedla Kozmosa 212 in 213, se bo moralo tako izpopolniti, da se dva umetna satelita ne bosta med seboj le povežala, pač pa da se bodo med seboj posadke posameznih umetnih teles menjavale, to se pravi, da bodo okoli Zemlje krožile tako velike postaje, ki bodo imele številne posode. Te posode pa ne bodo trajno ostale na tleh, pač pa se bodo izmenjavale, tako da bodo prihajali z Zemlje novi ljudje, ki bodo zamenjavali tiste, ki so opravili svoje delo ali svoj «rok» v teh letetičnih laboratorijih.

Seveda se bo na podoben način dobavljala tem laboratorijem, oziroma njihovim posadkam, tudi hrana, za nadaljnje polete pa ustreznih goriv oziroma tudi potrebni nadomestni deli, instrumenti, naprave itd. Ta vesoljska postaja bo dejansko nekakšna velika delavnica, reki bi lahko rečeno delavnica človeka, ki nekašen «dok» za vesoljske ladje.

Seveda s tem še nismo prišli do Lune. Nekateri ugotovijo, ali do nje, da bodo s te postaje na pravili «drugi skok» to se pravi

polet na Luno, seveda z manjšo ladjo in manjšo nosilno raketo. Še več, nekateri domnevajo, da bodo vesoljske ladje, ki bi morale poleteti na Luno in ponesti s seboj posadko dveh treh mož, sestavili prav v tem «dokus iz delov, ki bi jih z raketami prinesli z Zemlje v «dok». To bi se dalo sklepati iz podatkov, ki so na voljo lani, in to kar smo doslej zabeležili v zvezi z velikausko vesoljsko postajo, bi moglo veljati za načrte sovjetskih strokovnjakov v širšem obsegu, to se pravi za sovjetske načrte za globlje prodiranje v vesolje, torej ne le za prihod na Luno. Kaj pa Luna?

Moskovska «Pravda» je povedala, da so sovjetski strokovnjaki v Luno v adveh skokih to se pravi, da se bo od «glavne kozmične ladje» ločil del, ki bo na planet, seveda bo ta «del» manjša kozmična ladja s posadko. Manjša kozmična ladja bo pristala na Luni in ko bo posadka opravila svoje naloge, se bo manjša vesoljska ladja vrnila in se ponovno spojila z «glavno ladjo».

V SOBOTO ZVEČER V KULTURNEM DOMU

V poletnem žaru na pečinah skajnih
s svineceno v prsih partizan leži;
končan je sen o dneh bodočih, daljnih
in zadnjič v svet ponosne zrlo oči.

Nebes modrina sega do obzorja,
poletno sonce sivi sredi Brd;
v dolini vije Soča se do morja,
veselo poje črček izmed trt.

Gornjo že malo manj kot ponarodelo Pirnikovo partizansko pesem ter se celo vrsto drugih partizanskih umetnih in drugih borbenih pesmi je pripravil zbor «Vasilij Mirko» s Proseka-Kontovela za «Partizanski koncerti, ki bo v soboto zvečer v Kulturnem domu».

Radio Trst

SREDA, 24. APRILA 1968

Radio Trst A

7.15, 8.15, 13.15, 17.15, 20.15 Poročila - 7.00 Kalendar, 7.30 Jutranja glasba - 11.40 in 17.40 Radio za šole - 12.00 Trobentač Al Hirt - 12.10 Brali smo za vas - 12.20 Za vsakogar nekaj - 13.30 Glasba iz filmov - 17.00 «Musici del Friuli» - 17.30 Pravna posvetovalnica - 18.00 Ansambel L'Arcange - 18.00 Orkester Smar - 18.15 Umetnost in prireditve - 18.30 Ljudske pesmi - 18.55 Grotte in njegov orkester - 19.10 Zdravniška posvetovalnica - 19.20 Rnzkustrane pesmi - 20.00 Sport - 20.35 Simf. koncert - v odmoru: Za vašo knjižnico - 22.10 Solisti - 22.45 Sentimentalne melodije.

Trst

12.05 Lahka glasba - 12.25 Tretja stran - 13.45 Rossinijska «Pepelka» - 14.30 Pacchiorjevli solisti.

Koper

6.30, 7.30, 14.00, 16.00, 19.15 Poročila - 7.10 Jutranja glasba - 8.00 Prenos RL - 10.15 Merilove kitar - 10.35 Orkestri - 11.00 Otroški kotiček - 11.30 Danasnji pevci - 11.45 Plošče - 12.00 in 12.50 Glasba po željah - 14.15 Nove plošče - 14.30 Male skladbe - 15.25 Poljski pevski zbor - 16.30 Otroški kotiček - 16.45 Operne skladbe - 18.00 in 19.30 Prenos RL - 19.00 Orkester Sherman - 22.10 Jazz.

Nacionalni program

7.00, 8.00, 13.00, 15.00, 20.00 Poročila - 8.30 Popevke - 9.06 Zvoč.

NOVE KNJIGE

Upor v Kotoru

Februarja leta 1918 je na lad-jah avstroogrskih mornarice, zasednih v Boki Kotorski, izbruhnil upor. Avstrijski mornarji, ki so štiri leta vojne stradali in živeli v težkih razmerah, so se uprli. Osnovni so revolucionarne odbo-re in po vplivom idej oktobrske revolucije postavili svoje zahteve za takojšen mir, za demobilizacijo, za enakopravnost vseh narodov, za pravico narodov do samoodločbe; za boljše plače, za enakost med oficirji in vojaki, za odpravo nezdržnih razmer. Čeprav je bil konec vojne že blizu in je zahteva po koncu vojne in miru vse močnejše tlela v srcih vseh vojakov in civilistov, je bila vojaška oblast monarhijske vse preveč močna, da bi dopustila upor in kršenje «svetih načel» slepe pokorščine vojakov. In da bi dopustila širjenje revolucionarnih idej, ki so v prsih vojakov vseh narodnosti tlele pod vplivom idej oktobrske revolucije. Štirje uporni mornarji, voditelji revolucionarjev, so bili obsojeni na smrt, številni so bili obsojeni na dolgoletne zaporne kazni, ki pa jim jih zaradi bližnjega konca vojne ni bilo treba več prestati. Avstroogrski soldateska je upor kravro zadušila.

Zdaj, ob petdesetletnici teh dogodkih, smo dobili pod naslovom «Upor v Kotoru» roman o teh dogodkih, ki ga je napisal avstrijski pisatelj Franz Xaver Fleischhacker. V prevodu Mimi Malenškove ga je izdala v svoji zbirki Levstikov hram založba Mladinska knjiga v Ljubljani. O čem govori roman, pove že njegov naslov in tudi vsebina tega teksta ni mogoče drugače obnoviti kot s tema dvema besedama: upor mornarjev. Pisatelj, ki je sam doživel upor avstroogrskih mornarjev in je bil s svojim srcem na strani upornikov, je napisal avtobiografsko delo, v katerem se s topimi simpatijami spominja revolucionarjev in prikazuje njihov neuspeh pri upor.

V prvem delu sliko pisatelj razmere na avstrijskih ladjah, kjer je vladala brezobzira pokorščina oficirjem, kjer so mornarji živeli v stalnem strahu ter stiski in sploh v nevarnih razmerah. Drugi, osrednji del tega teksta, je posvečen upor samemu.

Pisatelj v kronološko natančno sliko dogodka ki se so vrstili v nekaj dneh ter realno avstrijski oblasti.

V literarnem pogledu je njegovo delo sicer slabše. Pisatelj je sam doživel usodne dni, tako da je njegova pripoved predešen avtobiografska. Opis dogajanja, ki se zvrste pred bralcem v kronološki točnosti, so kar najbolj objektivni in verodostojni. Toda pisatelj se v svojem delu ni mogel povzpeti do umetniške izpovedi in do globljega umetniško izoblikovanega teksta. Zato ostaja njegov tekst

Franz Fleischhacker:

Upor v Kotoru

na zanimivi, dasi sicer precej raztrgani reportažni pripovedi. Zlasti nas moti, da značaji poglavitnih oseb niso dobro izklesani in prikazani tako, da bi se nam ti ljudje do dobrega vtisnili v spomin. Tudi sicer nas njihova dejavnost ne prepriča, oziroma ni prikazana tako, da bi bila v celoti rezultat njihovih prepričanj in spoznanj. O dveh na smrt obsojenih mornarjih pa sploh zveemo zelo malo. Tako nam torej poglavitni junaki ostanejo neizraziti, neizdelani, neprepričljivi, kar je vsekakor škoda. Tudi kompozicija je šibka. Moti pa tudi na najbolj slovenski prevod. Morda je to vzrok v pisateljevem stilu ali v prevodu, da je slovenski tekst nekam okoren. Pa tudi slovenitve ni vedno najboljša. Tlač pa je za solidno opremo poskrbel Dušan Osredkar. Tako smo dobili sicer lepo knjigo, z dovolj zanimivim tekstom o upor avstroogrskih mornarjev, pa vendar delo, ki kljub počastitvi spominu upornih revolucionarjev, ostaja šibkejša literarna stvaritev. Sl. Ru.

POSREDNA POSLEDICA UMORA
M. KINGA V ZDA

Za zakonsko omejitev nakupa orožja

NEW YORK, 23. — Čeže, da je umor voditelja ameriških črnec Martina Luthra Kinga imel tudi nekaj stranskih ali posrednih posledic. Ponovno se namreč začela govoriti o odobritvi zakona, ki naj bi omejil možnost slehernega državljanja ZDA, da si nabavi kakršno koli orožje. Statistični zavod Louisa Marissa je te dni izvedel anketo, v kateri je 71 odstotkov anketirancev izrazilo željo, da bi čimprej prišlo do ustreznih zakonskih omejitev, 23 odstotkov anketirancev pa je proti zakonski omejitvi.

Zakonski načrt o prodaji, nakupu in nošnji orožja je že leto dni pred kongresom, toda pobudnikom te zakonske omejitve ni uspelo premostiti težav, ki jih povzročajo zagovorniki svobodnega «oboroževanja», to se pravi pristajališču «National Rifle Association», ki ščiti interese proizvajalcev in prodajalcev orožja.

ZDA je tudi glede nakupa in nošnje orožja skrajno «napredna». V mnogih vrstah državljan ZDA more vsakdo kupiti kakršno koli lahko orožje, kot na primer samokres, puško, ročno granatno, bazooko, celo strelsko. Posamezniku je dovoljeno tudi to, da kupi kako večje orožje, če ga najde med «ostanki iz vojne». V zvezi s tem ni nujno, da gre za predmete muzejske vrednosti, ker je znano, da obstajajo v Ameriki klubi, ki se preizkušajo v preciznem streljanju s topovi. V nekaterih vrstah državljanov pa ni tolikšne «svobode», ker na primer prepovedujejo nošnje samokresa, hkrati pa je dovoljeno nositi puško. Še več, nikakršne kontrole ni nad nakupom orožja «po pošti».

V zvezi s sedanjo psihozo je vredno omeniti še to, da je kar 51 odstotkov Američanov, ki že razpolagajo z orožjem, pripravljenih, da v primeru morebitnih plemenskih neredov, primejo v roko puško in se borijo proti «nadaljevalcem». Če upoštevamo, da se je pri neki podobni anketi lani izreklo za uporabo orožja v plemenskih neredih komaj 29 odst. anketirancev, kaže da so zadnji neredi «sprostili» dosedanje «zadržanost» precejšnjega dela Američanov. Zato pa se je drugega dela Američanov politični strah, kajti kar 48 odst. anketirancev je izrazilo svoj preplah pred morebitnimi novimi plemenskimi izredci. Pri tem velja dodati, da se je precejšnji del teh «opogumlj» in si kupil orožje.

IVAN REGENT: SPOMINI

16.

Tak je bil odnos italijanskih in jugoslovanskih socialistov na Primorskem in v Istri do narodnega vprašanja, ne da bi kdaj mogli ta svoj odnos teoretsko opravičiti ali razložiti. Le dr. Angelo Vivante je 1912. leta opravičil ta odnos s knjigo Irendentismo adriatico. Ne bi bilo prav, če bi trdili, da med jugoslovanskimi in italijanskimi socialisti ni prišlo zaradi nacionalnega vprašanja nikdar do sporov, v splošnem pa je bilo tako, kakor sem povedal.

Počasi, postopoma smo gledali na razne slovenske in hrvatske narodne zahteve jasneje in temu ustrezno smo tudi usmerjali našo politiko. To pa seveda ni bilo po volji slovenskim narodnjakom v Trstu. Naša jasnejša politika je pritegovala namreč čedalje več slovenskih delavcev v naše vrste. Navzile temu je bila propaganda med slovenskim in hrvatskim prebivalstvom v Trstu, na Primorskem in v Istri težka. Še vedno smo zavedali na težave, katere je bilo treba z dobro voljo premagovati. Stranka pa je postajala tem bolj popularna, čim laže so znali njeni propagandisti te težave premagovati. Naj navedem primer: na Kontovelu sem sklical sestanek na podlagi drugega paragrafa avstrijskega zborovalnega zakona, se pravi sestanek, katerega so se smeli udeležiti samo povabljeni in ki ga zato ni bilo treba prijaviti policiji. Sestanek je bil v večji sobi nove zadržne gostilne, navzočih je bilo od 20 do 30 mož. Med mojim govorom je prišel v sobo kontoveljski capovila (vaški načelnik). Začel se je repenčiti in je hotel vedeti, o čem govorim; odgovoril sem mu, da nima dovoljenja priti na sestanek, da ga nanj nismo povabili, da naj zato zapusti dvoranico ali pa naj naprosi predsednika, da ga povabi na sestanek. Mož se je ujezil in rekel, da če njega nočem poslušati, bom pa druge, naj le počakam. Čez pet minut sta prišla dva žandarja (narednik in korporal) z nasajenima bajonetoma in me vprašala, o čem govorim na sestanku. Jaz pa sem ju najprej vprašal, kdo jima je dovolil priti z orožjem na zborovanje in kdo ju je na zborovanje sploh povabil. Povedal sem jima, da po zakonu nima nihče pravice priti na zborovanje z orožjem, razen policijskega komisarja. Ker sta se pričkala in nista hotela oditi, sem jima zagrozil, da ju bom naznanil policiji. Odsita sta jemo, rekoč, da me bosta počakala pred gostilno. Zborovalci, ki so prej živigali capovila, so sedaj živigali žandarja. Po zborovanju sta me res čakala pred gostilno in me vprašala za ime in naslov, do česar sta po zakonu imela pravico. Hkrati sta mi tudi povedala, da bom že drugje odgovarjal za svoje obnašanje. Ta dva prizora na zborovanju sta več zalega kot moj govor. To, da je mlad dvaindvajsetletni fant zapodil capovila in žandarje z zborovanja, je pripomoglo, da sem si pridobil velik ugled. In tisto popoldne sem pridobil potrebno število delavcev za ustanovitev socialistične sekcije na Kontovelu. Čez kaka dva meseca sem bil poklican na sodišče, kjer sem se moral zagovarjati zaradi opisane dogodka. Na sodnji sem povedal, da je bil sestanek sklican po drugem paragrafu zborovalnega zakona, da so vsi navzoči imeli vabilo in da sem na sestanku govoril o zadržnosti. Poklicani narednik je povedal, da je bil sestanek verjetno tajen, kajti nanj so smeli samo povabljeni. Na osnovi njegove izjave, s katero me je m.sil obremenil, sem bil oproščen, ker je sodišče pravilno sprejelo njegovo izjavo kot razbremenilno. Čez nekaj mesecev sem bil poklican na policijo. Namestnik policijskega ravatelja, kateremu sem povedal, da me je zaradi dogodka na Kontovelu sodišče oprostil, mi je rekel, da je to sicer res, da pa sem povzročil, da so navzoči živigali žandarjem, s čimer so ti izgubili na ugledu, in da me zato sme navzile sodni oprostitvi kaznovati, na podlagi nekega starega zakona. Odgovoril sem mu, naj se te pravice kar posluša. Namestnik ravatelja pa mi je odgovoril, da me ne bi rad kaznoval, da pa naj se grem opravičiti policijskemu ravatelju. Odgovoril sem mu, da se nimam za kaj opravičevati in da k ravatelju ne grem. Nato me je prosil, naj naznanim v prihodnje policiji tudi shode, ki jih bom sklical na podlagi drugega paragrafa zborovalnega zakona. Odgovoril sem mu, da si nimam namena kratiti skopih pravic, ki nam jih nudi zakon, in rekel, naj bolje poučijo svoje žandarje o zborovalnih zakonih. S tem se je zadeva zaradi sestanka na Kontovelu končala.

Z delom, ki smo ga začeli za enako volilno pravico, smo si odprli vrata do vsega delovnega ljudstva v mestu, v tržaški okolici in tudi na Gorškem. Istra pa je še vedno zaostajala zaradi pomanjkanja sposobnih sodrugov, dasi smo tudi tam, zlasti v njenem slovenskem delu, že ustanavljali začetne organizacije.

Delo v Istri je bilo še posebno težko, ni bilo prometnih sredstev ne domačih aktivistov, ni bilo znanja, imeli so samo dobro voljo. In še te dobre volje se je moglo poslužiti le nekaj sodrugov, ki so bili sposobni nastopati na sestankih in shodih.

V tem času se je začela moja novinarska kariera. Najprej, tako, da sem začel iz Trsta dopisovati v Rdeči prapor, ki se je 1905. leta preselil v Ljubljano. Bil sem tedaj brez posla in torej brez zaslužka. Ne spominjam se natanko, le zdi si mi, da je bil Jože Kopac tisti, ki mi je povedal, da ima Rdeči prapor v Trstu približno 250 naročnikov, katerim pošilja list iz Ljubljane po pošti, za poštnino pa da plačujejo pri 1 krajcar za izvod. «Raznesi ti teh 250 izvodov med naročnike», mi je rekel, «in dobil boš pet kron!» Razumel se, da sem delo sprejel. Toda naročniki so bili raztreseni od Sv. Ivana do Škorpilje. List sem lahko raznesel v dveh dneh. To je bila moja prva novinarska naloga; to je bil po dveh letih prvi redni zaslužek.

Kakor vsi, ki smo hodili na sestanke in shode, sem tudi jaz jemal s seboj več izvodov tiskanega programa Jugoslovanske socialnodemokratske stranke, tiskan brnski narodni program in še kako drugo brošuro. Mnokrat se mi je na teh potovanjih na shode in sestanke pripetilo, da sem si kupil kos kruha z izkupičkom od prodanih brošur. Število brošur, ki sem jih prodal, sem si beležil in ko sem 1907. leta sprejel mesto raznašalca socialističnega dnevnika Il Lavoratore (kar je bila že druga stopnja moje novinarske kariere), potem pa mesto glavnega ekspeditorja tega lista (tretja stopnja moje novinarske kariere), sem pisal Antonu Kristanu v Idrijo, založniku prej imenovanih brošur, koliko brošur sem prodal in da mu bom lahko sedaj več izkupičke v najkrajšem času v obrokih povrnil, kar sem tudi storil.

Zaradi aktivnosti slovenske socialne demokracije med pripravi za volitve so se slovenski narodnjaki zbal, da bodo dobili manj glasov, kot so si obetali, zato so 1907. leta ustanovili Narodno delavsko organizacijo, o kateri sem že pisal. Ob tej priliki sem napisal tudi članek o NDO za celjski list Domovina, ki ga je ureval J. Ljudevit Furlani, prvirzenec naukov Leva Tolstaja. Urednik je moj članek objavil. (Članek sem napisal v prvi knjigi svojih spisov Poglavja iz boja za socializem.) Ko pa sem mu poslal naslednji članek, mi ga je vrnil s pripombo, da mu lastni list ne dovolijo članka objaviti. To so jim prav gotovo priporočili iz Trsta. Urednik je zato odstopil in odšel v London, kjer je napisal brošuro o Levu Tolstoju. Noben drug list, razen Rdečega prapora, katerega tržaški dopisnik sem bil, odkar se je preselil v Ljubljano, ni hotel objaviti mojih člankov, v katerih sem pisal o NDO.

Tu moram priznati, da se naši delavci in kmetje, kar jim je bilo v naših vrstah, niso ustališi boja proti NDO. NDO je namreč ustvarila ozračje, v katerem je bilo težko živeti brez palice. To «narodno» organizacijo je močno podpirala tržaška policija in je bila morda podzvestno tudi orodje dovoljne politike avstrijske vlade.

Kakor smo bili revni in brez sredstev, poleg tega pa brez vsakega intelektualca v naših vrstah, smo že ob koncu volilnega boja, pravzaprav po volitvah 1907. leta sklenili, da moramo že zaradi boja proti NDO ustanoviti svoj tednik. Pri tem se je pokazala globoka privrženost predvsem tržaških in ostalih zavednih delavcev socialističnemu gibanju.

(Nadaljevanje sledi)

HOROSKOP

OVEN (od 21.3. do 20.4.) Preplah v zvezi z nekim posojilom. Nezadovoljvo čustveno napredovanje.

